

pisu čl. 22 obch. z., který mluví také o svolení »případných spolu dědiců«, což jest zřejmě míněno pro případ, že závod převzali jen někteří dědicové, neboť při nabytí jeho osobou třetí, bylo by třeba svolení všech dědiců.

Svolení spoludědiců jest zde prokázáno prohlášením z 31. října 1926.

Otázkou, zda by bylo k zápisu třeba dalšího průkazu, že opovídatel platí toho času daň ve výši stanovené zákonem ze 13. října 1928 č. 183 sb. z. a n. netřeba se zabývat, poněvadž podle platebního rozkazu z 15. října 1928 byla podniku daň podle této základny skutečně vyměřena.

Právní názor nižších soudů, který vedl k zamítnutí opovědi, tedy neobstojí.

Nižší soudy však nezjistily, zda František T. vedl svůj závod pod firmou, o jejíž protokolaci jde, neboť má-li být převzata stará firma, musila již být také utvořena. A jen tuto firmu jako starou firmu možno vésti dále (čl. 22 obch. zák.).

Mimo to nebylo zjištěno, zda podnik Františka T. byl v době jeho úmrtí skutečně podnikem továrním a zda tedy případně zvolené znění firmy bylo a ještě toho času jest pravdivé.

Konečně dlužno dbáti toho, aby označení sídla závodu pojaté do firmy shodovalo se s úředním názvem podle statistického lexika.

Bylo proto usnesení nižších soudů zrušiti a věc vrátiti soudu rejstříkovému, aby čeho třeba, dále zařídil a o opovědi znovu rozhodl.

U příležitosti zápisu změny stanov družstva usnesením valné hromady jeho odhlasovaných nemůže rejstříkový soud zamítnouti zápis ustanovení stanov dříve již zapsané, jehož se usnesená změna netýkala, jelikož soud sám změnu stanov provésti nemůže, nýbrž mohl by ji případně teprve naříditi, kdyby původní zápis odporoval zákonu.

(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 11. května 1929 R I 265/29. Obchodní soud v Praze Firm 16279/29.)

Záložna X. opověděla na valné schůzi usnesenou změnu stanov ohledně předmětu podniku. Při tom, když rejstříkový soud nově znění dotyčného řu stanov, jež obsahoval předmět podniku, povoloval, vypustil z něho jeden odstavec, který již dříve mezi předměty podniku byl zanešen, kterého se změna na valné hromadě družstva usnesená však netýkala, a to odstavec 5. tohoto znění: »Obstarávání a kupování cenných papírů, mincí a valut komisionářsky neb na vlastní účet pro své členy.« Na odůvodnění uvedl rejstříkový soud, že se tento odstavec jako předmět podniku nezapisuje, poněvadž činnost ta jest bankovním obchodem i když jest omezena na členy společenstva a bankovní obchody přesahují svépomocný účel družstevní činnosti naznačený v § 1 zák. z 9. dubna 1873 č. 70 ř. z.

Stížností družstva rekursní soud nevyhověl. Odůvodnění: Třeba dotyčný odstavec 5. řu 2 stanov společenstva byl již dříve zapsán jako předmět podniku a usnesená změna se ho netýkala, byl soud rejstříkový, povoluje zápis řu 2 stanov v novém znění po usnesených změnách jiných odstavců, oprávněn ba i povinen, aby vyloučil ustanovení takové ze stanov, které odporují zákonu, jak tomu jest právě při tomto odstavci 5. řu 2 stanov.

Nejvyšší soud ke stížnosti družstva zrušil onu částku napadeného usnesení, pokud se dotýkala pozastaveného dodatku a nařídil rejstříkovému soudu, aby po zákonu dále jednal.

Odůvodnění: Stěžovatelka opověděla k zápisu do rejstříku změnu stanov. Rejstříkový soud provedl navržené změny, pojal však do příslušného usnesení dodatek, že se »obstarávání a kupování cenných papírů, mincí a valut komisionářsky neb na vlastní účet pro své členy« (§ 2 č. 5. stanov) jako předmět podniku nezapisuje. Stížností záložny rekursní soud nevyhověl.

Postup rejstříkového soudu jest však zřejmě nezákonný, neboť uvedené ustanovení řu 2 č. 5. bylo již obsaženo v původních stanovách, jest v obchodním rejstříku již zapsáno a rejstříkový soud nemůže sám od sebe změnit stanov společenstva.

Není ovšem vyloučeno, aby rejstříkový soud nařídil změnu stanov právoplatně již zapsaných v rejstříku společenstvem shledá-li, že stanovy obsahují ustanovení příčí se zákonu (rozhod. č. 7160 nejv. s.)

Avšak i v takovém případě nemůže soud provésti změnu stanov sám od sebe, nýbrž přináležeti mu pouze, aby vybídl společenstvo k odstranění rozporu stanov se zákonem a dbal z moci úřední toho, aby se tak stalo.

Usnesení nižších soudů, pokud obsahují pozastavený dodatek, odporuje tedy zřejmě zákonu, dovolací stížnost jest řem 16 nesp. pat. ospravedlněna a bylo proto pozastavený odstavec usnesení zrušiti a uložiti soudu prvému, aby dále po zákonu jednal.

—r.

Byl-li exekuční titul vydán proti veřejné obchodní společnosti v čase, kdy již vystoupil společník nebyl její členem, nelze proti němu na základě tohoto titulu vésti exekuci, třeba vymáhaná pohledávka, vztahovala se na zboží dodané společnosti v době, dokud vystoupil společník byl ještě její společníkem

(čl. 112 a 146 obch. z. oproti řu II ex. ř.)

(Rozhodnutí nejvyššího soudu ze 27. dubna 1929 R I 197/29. Krajský soud v Litoměřicích Ck IIa 200/28.)

A., maje exekuční titul proti obchodní společnosti, navrhl k vydobytí přisouzené mu pohledávky exekuci proti bývalému jejímu společníku zabavením jemu patřících svršků a pak jemu proti podlužníku příslušející pohledávky.

První soud exekuční návrh zamítl.

Soud stolice druhé exekuci navrhovanou povolil, jelikož zjištěno bylo, že pohledávka vymáhaná vztahovala se na zboží dodané společnosti v čase od 22. září 1927 do 10. dubna 1928, tedy v době, dokud společník, proti němuž exekuce se vede, ještě společníkem byl, neboť týž vystoupil ze společnosti až 23. května 1928. Podle čl. 112 obch. z. ručí všichni veřejní společníci za dluhy společnosti rukou společnou a nedílnou a na tomto ustanovení nebylo podle předpisu čl. 146 obch. zák. ničeho změněno, jestliže se společnost následkem výstupu tohoto společníka ze společnosti rozešla a obchod byl veden pod touže firmou zbylým společníkem. Ustanovení řu II ex. ř. netvoří materiálního práva odchýlného od ustanovení čl. 146 obch. z., nýbrž chce jen vyloučiti bezúčelné spory, může-li otázka ručení dřívějšího společníka býti rozhodnuta jednoduchým vyúčtováním.

Nejvyšší soud k rekursu dlužníkově obnovil usnesení první stolice exekuční návrh zamítající.

Odůvodnění: Proti vystoupivšímu společníku možno po rozumu řu II ex. ř. vésti exekuci na základě exekučního titulu vydaného proti společnosti jen tehdy, byl-li exekuční titul vydán v době, kdy vystoupivší společník ještě ke společnosti přináležel. Tak uznal a vyloučil nejvyšší soud již ve svém rozhodnutí č. 7152 sb. nejv. soudu.

Jest zjištěno, že rozsudek byl vydán dne 9. října 1928 a že exekut vystoupil ze společnosti již 23. května 1928. Neměla tedy býti proti němu exekuce povolena.

Uvádí-li rekursní soud, že řu 11 ex. ř. netvoří hmotného práva, odchylujícího se od ustanovení čl. 146 obch. z., jest mu plně přisvědčiti. To také exekuční řád nezamýšlel, nýbrž stanovil jen pro oblast jím upraveného exekučního řízení normu, kdy možno vésti exekuci na základě exekučního titulu vydaného proti společnosti přímo proti společníkům.

Dovolací rekurs jest odůvodněn, bylo mu vyhověti a rozhodnouti, jak se stalo.

—r.

Z E D N E

Poplatek ze soudního smíru. Soudní smír podléhá poplatku i tehdy, když právní jednání, na němž smír spočívá, bylo řádně podrobno poplatku. Poznámka k saz. pol. 27/105 popl. zák. pozbyla pro soudní smíry platnosti podle § 49 odst. 1. a 2. čís. 1 čís. nař. ze dne 15. září 1915 číslo 279. Tak rozhodl Nejvyšší správní soud nálezenem ze dne 3. listopadu 1921 číslo 14417 Boh. F. 624. Dalším nálezenem ze dne 26. června 1926 č. 13467 Boh. F. 3297 vyslovil týž soud názor, že na poplatkové povinnosti soudního smíru, jímž žalovaná strana uznává svůj dluh a zavazuje se k jeho placení, nemění ničeho okolnost, že

o dlužném závazku, který je přemětem tohoto smíru, existuje již právním usmím (tuhopis) radně zpoplatněná. Konečně rozhodnutím ze dne 29. května 1929 c. 11347/28 rozhodl tyz soud, ze na poplatkové povinnosti soudního smíru, jímž zavazal se zalovany zaplatiti zazalovany peníz, nemuze ničeho měniti okolnost, ze o dlužním závazku tom existuje již právní listina radně zpoplatněná, neboť jde tu o dva zcela samostatné objekty poplatkové povinnosti a poplatek ze soudního smíru jest poplatkem z osvědčení právního jednání, jímž se sporná práva zakládají a upevňují.

Notarske poplatky za protesty. Upozorňujeme kolegy, že při protestech směnecných a jiných kupeckých papírů možno citati nejen poplatek za protest dle sazby pol. 3, nýbrž také ještě odmenu za psaní dle pol. 13, neboť manipulační poplatek ten dle § 10 vřad. nar. ze dne 11. května 1923 čís. 102 vyloučen jest pouze z puvodních protestů, ale nikoli z jejich předpisů do knihy protestů.

Volby do Národního shromáždění. Vzdor všem našim snahám, aby při nových volbách do Národního shromáždění vzaty politické strany ohled téz aspoň na jednoho příslusníka naseno stavu, nepodarilo se nam strany k tomu přiměti a tak v novém Národním shromáždění nebude za české strany žádný notár, ani v poslanecké sněmovně ani v senátu. Na popud notarské komory pražské sešel se odbor liberálních povolání konfederace duševních pracovníků, aby o této věci pojednal a bylo jednomyslně usneseno pozvednouti hlasu jménem všech intelektuálů proti nynějšímu způsobu volení vázanými kandidátními listinami, která hlavně jsou příčinou krise inteligence, o níž se zmínil před časem náš první president. Bylo usneseno požádati Ustřední výbor konfederace duševních pracovníků, aby chopil se v této věci iniciativy a obrátil se na veškeré politické strany zvláštním spisem, jehož znění bylo odborem liberálních stavů vypracováno.

Měsíční schůze odboru »Praha«, která měla se konati po prvé po prázdninách dne 26. října 1929, musela býti odložena s ohledem na vypsání volby na den 27. října t. r. Zahajovací schůze odboru konati se bude tudíž v listopadu t. r.

Notářská komora v C. Budějovicích konala dne 6. října 1929 kolegium notářů českobudějovické komory a byli zvoleni: I. presidentem: Emanuel Touš, notář v C. Budějovicích. II. členy v výboru: a) Karel Bičan, notář v Treboňi, b) Ladislav Kuna, notář v Týně n. Vlt., c) Bedřich Schmitz-Aurbach, notář v Kaplici, d) JUDr. Alois Wolf, notář v Nové Bystřici. III. náhradními členy komory: a) JUDr. Edvin Feyerfeil, notář v Nových Hradech, b) Zdeněk Kunst, notář v Hluboké n. Vlt. IV. přísedícím disciplinárního senátu nejvyššího soudu v Brně pro rok 1930 Emanuel Touš, president notářské komory v C. Budějovicích.

Z Úřadovny A Všeobecného pensijního ústavu v Praze. (Důležité upozornění pro soukromé zaměstnance ve vyšších službách.) Podle novely pens. zákona čís. 26/1929 mají ti zaměstnanci, kteří konali vojenskou službu za války, nárok na započítání státního příspěvku k důchodům, splnili-li zákonné podmínky uvedené v § 176 pens. zákona. V uplatnění nároku postačí prozatím kolkuprostá žádost, k níž zadatel přiloží potvrzení příslušného vojenského tělesa o tom, po kterou dobu konal vojenskou válečnou službu. Žadostí nutno podati nejpozději do 30. VI. 1930. Bližší informace podá výše uvedená úřadovna. (Praha II., Podskalská tř. 21.)

Věstník ministerstva spravedlnosti bude vydáván v roce 1930 ve stejném rozsahu jako dosud, v původním vydání československém a v německém překladu. Každé z těchto vydání lze odebírat samostatně. Celému nákladu bude opět přikládán »Výbor ze Sbírky zákonů a nařízení«, který bude opět uzavřen jako samostatný svazek a opatřen rejstříkem. Zahájeno bude vydávání VI. svazku »Sbírky rozhodnutí nejvyššího soudu« jak ve věcech občanských, tak i trestních, který bude ukončen až v roce 1931. Pokračováno bude ve vydání I. svazku »Sbírky rozhodnutí živnostenských soudů«, který bude pravděpodobně ukončen v roce 1930. Veškerá tato rozhodnutí vydávána budou toliko v jazyku československém. Předplatné na Věstník 1930 bude se vybíratí stejným způsobem jako v letech minulých a zůstává nezměněno přes to, že náklady s vydáním Věstníku spojené stoupají. Bude se předpláceti: na československé vydání se všemi přílohami 35 Kč, na německé vydání (bez osobních zpráv) se všemi přílohami 30 Kč, na československé vydání bez rozhodnutí 20 Kč, na německé vydání bez rozhodnutí 15 Kč, na obojí vydání se všemi přílohami 50 Kč, na obojí vydání bez rozhodnutí 35 Kč. Při zasílání poštou vždy o 1 Kč více.

Knihy redakci zaslané.

Břetislav Chromcc: Místopisný slovník Československé republiky. 1929. Nákladem Československého Kompassu, tisk. a vyd. akc. spol. v Praze-na Smíchově, Plzeňská 79. Cena Kč 180.—. 778 stran ve formátu velké osmerky.

Pravě vydany Chromccv Místopisny slovník Čsl. rep. obsahuje nejdůležitější místopisné, statistické, správní, dopravní i hospodářské údaje nejen o 15.711 místních obcí ČSR., nýbrž i o osadách, dědinách a samotách, pokud jsou významné buď hospodářsky, historicky, turisticky nebo jinak. Obsáhlý tento materiál, řaděný přehledně v jedné abecedě pro celou republiku, jest zpracován jednak podle úředních prameňů, zejm. podle Statistického lexikonu obcí v rep. Čsl. (Čechy; Morava a Slezsko; Slovensko), Administrativního lexikonu obcí v rep. Čsl. (Čechy, Morava, Slezsko, Slovensko a Podkarpatská Rus), Dopravního lexikonu min. železnic a pošt a jiných, jednak z Kotyškova a Sedláčkova Místopisného slovníku král. Ces., Práskových Čech a mn. j. Vedle nynějších úředních názvů obcí jsou uvedeny i dřívější názvy a nesprávné a neoprávněné názvy s odkazy na dnešní úřední místní jména. U každého hesla je uvedeno přísl. zkratkami, čím místo je, v které zemi leží, po případě z kterých osad se skládá; dále rozloha v hektarech, počet domu a obyvatelů, statistika národnostní a náboženská, příslušnost obcí k okr. (správnímu) úradu, okr. soudu, četnické stanici, farnímu úradu, posl. pošta, telegrafní stanice, telefontní hovorna, nejbližší železniční a autobusové stanice neb zastávky. Správné adresování je zabezpečeno mluvnickými poznámkami (označením rodu neb čísla u pochybných místních názvů). Příslušnost k bernímu úradu, katastrálnímu úradu měrickému, krajskému soudu, finančnímu (okres.) ředitelství, obch. a živn. komoře, doplňovacímu okr. velitelství a pod. se zjistí snadno z připojených abecedních seznamů okr. soudů a správních okresů v ČSR., v nichž jsou vedle statistických dat uvedeny i příslušné úřady. Přehledností, grafickou upravou, rozmanitostí, obsáhlostí a spolehlivostí zpracovaného místopisného materiálu, jakož i levnou, obecně přístupnou cenou předčí tento Místopisný slovník rep. Čsl., jak se lze přesvědčiti srovnáním, všechny dosavadní příručky tohoto druhu a bude vítanou každodenní pomůckou nejen soukromníkům, ale i úradům, ústavům peněžních i dobročinných, obchodů, továren atd.

Trojčíslo 5/7 časopisu »Soutěž a tvorba« vyšlo právě s velice bohatým obsahem ze všech oborů ochrany průmyslového a živnostenského vlastnictví. Zejména poukazujeme na články: JUDr. Pavel Abel: Rakouská judikatura ve sporech nekalé soutěže. JUDr. Otto Gellner: Účast živlu laického na judikatuře ve věcech nekalé soutěže. JUC. Jan Zenkl: Znamkový kongres v Berlíně; dále číslo obsahuje četnou judikaturu, jako na př.: Nekalá reklama (JUDr. Jiří Weis). Žádost za odložení tisku patentního spisu jest jako nepřipustnou zamítnouti. K otázce legitimize k odporu ve smyslu § 58 č. 3 a 4 pat. zák. K otázce závislosti podle ustanovení § 4 odst. 3 patent. zák. Rozhodnutí ministerstva obchodu o odmítnutí ochranné známky »Delicia«. Není připustno v řízení zkušebním nebo stížnostním odvolati omezení přihlášky. Mimo to jsou v čísle četné zprávy, jako na př.: Vnější označení neprotokolovaných podniků. Firemní jméno a nekalá soutěž. Almanach Hospodářského sdružení průmyslu papíru. Výzkumnictví ve Spojených státech severoamerických. Redakce »Ústředního věstníku ochranných známek«. Seznam slovních ochranných známek. Původské právo. — Bernská konvence. — Liberie. — Vystoupení. Adresář »Naše prameny«. Institució Patxot v Barceloně. Vypsání vědecké soutěže na práci z mezinárodního práva. — Zprávy Obchodních a živnostenských komor (Báňská Bystřice. — Bratislava. — Brno. — České Budějovice. — Cheb. — Liberec. — Olomouc. — Opava. — Plzeň. — Praha.). — Literatura. — Objednávky na adresu: JUDr. Josef Lachout, Praha XII.—1721.

Daňová a bilanční revue čís. 9 přináší mezi jinými pro poplatníky zajímavé články: Aug. Frána: Něco o obecních dávkách, vybíraných na základě nájemného; Dr. O. Klein: Kdy lze vyměřiti dodatečně daň z obratu; článek »K obnove zákona o daňových a poplatkových úlevách při fúších atd. vývozních podniků výrobních« a »Živelní pohromy u zemědělců a zákon o přímých daních«. Dále nejdůležitější vynesení ministerstva financí a zemských finančních úradů z poslední doby. — Redakce a administrace Praha XII., Slezská 13.